

ابراهيم

Published by the Comic Bible Society, LLC
Copyright © 2022

Kingstone Comics maintains copyright to
this comic book as provided by United
States copyright law.

Print and digital copies of this version may
be freely distributed without penalty under
a Creative Commons license.

ہڑھ توں دو ورھے مگروں ، نوح دا پتر سم باپ
بنیا تے اوہدے پتر دا ناں ارکند سی ۔

تے ارکند توں بعد ، سم
500 ورھیاں تیکر جیوندا
رہیا تے ہو پتر اں تے
دھیاں دا باپ بنیا ۔

تے غیر توں فلج پیدا ہویا ۔۔۔ تے فلج
دی حیاتی دے ویلے خدا نیں دھرتی
توں زبانوں وچ بدل دتا جدوں
بابل دا برج بنایا جا رہیا سی ۔

ارکند توں سلج پیدا ہویا ،
جیہڑا عبر دا پیو سی ۔

بابل دے بُرج توں بعد ، فلج توں رعو
پیدا ہونا ، تے اوہ سروج دا باپ بنیا ،
جیدے توں نوح پیدا ہویا ، تے اوہدے
توں تارح پیدا ہویا سی ۔

عبر انیاں دی نسل
توں عبر دی نسل
گنیا جاندا سی ۔

تارح توں تن پتر پیدا ہوئے، ابرام،
نحور تے حاران پیدا ہوئے۔

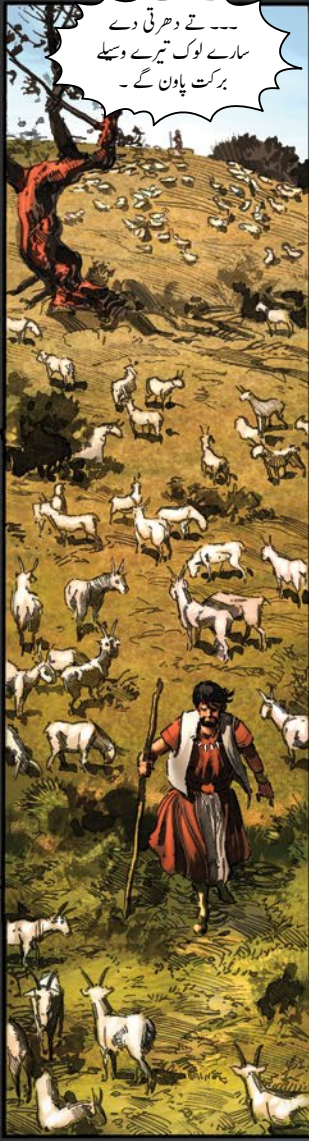
ابرام نیں ساری نوں لیا، جہنوں اوسنے
اپنی بیوی دے طور تے، جتہہڑی
اودہی سویلی بہناں وچوں اک سی۔

ایہدے توں فوراً! بعد، تارح نیں اپنے پتر ابرام نوں، تے اپنی بیو،
ساری نوں لیا، تے کسدیاں دے اور توں جاون لئی تیری کیتی۔

اوسنے اپنے پوتے لوط نوں وی لیا، جیدا بیو حاران سی تے مر گیا سی۔

تارح تے اودے خاندان نیں شال
مشرق ول نوں افرات دے دریا دے
نال نال حاران ول نوں سفر کیتا۔

ایتھوں وڈھے صحرا نوں جانوراں تے ساری جائیداد
نال کھنن ول نوں جانا تے عبور کرنا سوکھا سی۔

--- تے دھرتی دے
سارے لوک تیرے وسیلے
برکت پاؤں گے۔

خدا نہیں ابراہام تے اوہدی نسل نال
ناقابلِ میاں وعدہ کیتا سی۔۔۔

جیہڑے تینوں مبارک
آکھن گے میں اوہناں نوں
برکت دیاں گا، تے جیہڑے
تیرے اُتے لعنت کریں گے میں
اوہدے اُتے لعنت کراں گا۔۔۔

حاران وچ اپنے باپ دے مرن توں بعد، خدا نہیں ابراہام نال
عہد یا معاہدہ کر دے ہوئے اوہدے نال گل بات کیتی۔

پنی ٹوں اپنے وطن نوں تے ناتے
داراں نوں تے اپنے باپ دے گھر نوں
چھڈ۔۔۔ تے اوں ملک وچ جا جیہڑا
میں تینوں دکھاواں گا۔

اوتھے میں تینوں اک
وڈھی قوم بناواں گا تے
تینوں برکت دیاں گا۔

میں تیرا ناں سرفراز
کراں گا تے توں برکت
داعث ہوویں گا۔

قادرِ مطلق میں میرے نال
گل کیتی پنی او۔۔۔ دھرتی
دے قبیلیاں نوں میرے
وسیلے برکت دیوے گا۔

خداوند ایہہ آکھ چکی
اے۔۔۔ اوہ یقیناً سائوں
راہ دکھاوے گا۔

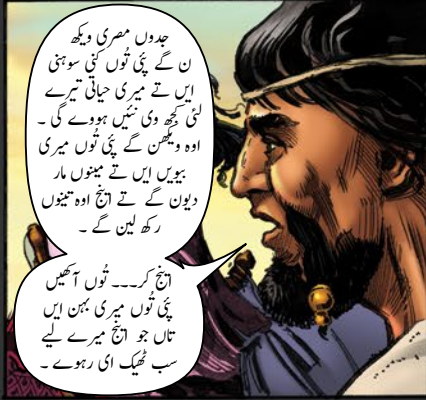
سائوں اپنے خیمے
نووں دور لے کے
جاتا اے۔

پر چچا جی، ساڈے کول بوہت
سارے ریوڑ نیں اوس توں ودھ کے
جہناں نوں امیں کدی رکھدے ساں
!۔۔۔ تے ایہہ ودھ رہے نیں

ایہہ میں جانتا ہاں
، ساڈا خدا، قادر
مطلق، سائوں برکت
دے چکیا اے۔

کیوں بے خدا نیں
نترے طور تے میرے نال
گل کیتی پنی سائوں دس
تھاں نوں چھڈنا اے۔

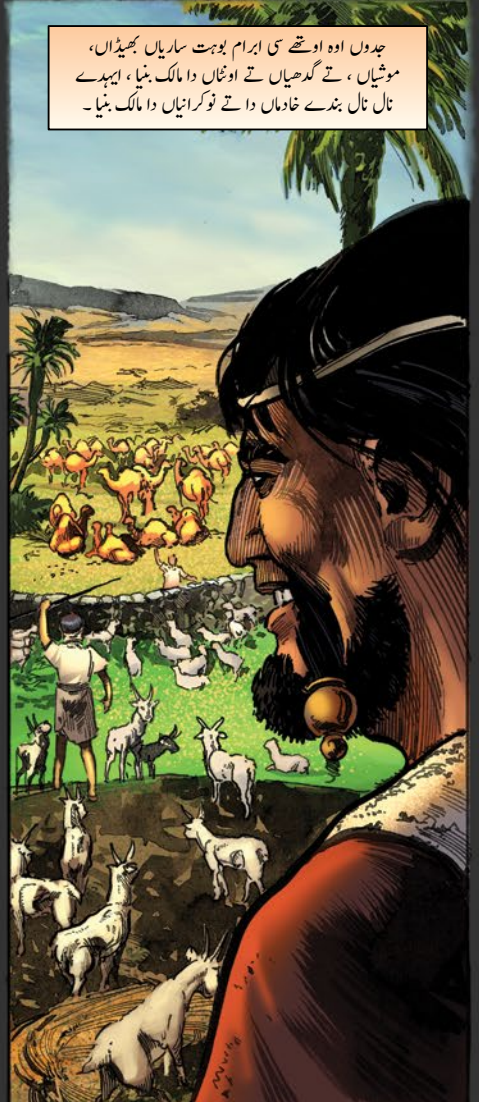

توں بلا شبہ ساڈی دھرتی وچ
سکونت کریں گا۔ ایہہ سارے سامنے
اے۔ پر ایہہ عورت۔۔ ایہہ میرے نال
میرے محل وچ رہوے گی۔

ایہہ میری بہن اے،
ایہہ اونچ ای کرے گی
جو توں آھیں گا۔

پر خدا ہنس توں خوش نہیں سی۔۔ پئی اک عورت جہنوں وڈھی قوم دی ماں
بنایا گیا اوہ حرم وچ کسے ہو رہندے دی ملکیت ہو کے بنی رہوے۔

جدوں اوہ اوٹھے سی ابرام بوہت ساریاں بھیدیاں،
موشیاں، تے کدھیاں تے اونٹاں دا مالک بنیا، ایہدے
نال نال بندے خادماں دا تے نوکرانیاں دا مالک بنیا۔

پچھیتی نال پجاری نازل ہوئی تے
ساڈے آتے آئی۔۔۔ ایہہ بندہ ابرام
دے راہیں خدا ساڈے آتے پلا توں
لیایا تاں جو سانوں دق کرے۔۔
شاید ہتھوں تیکر پئی سانوں تباہ کر
دیوے۔

ہنس بندے تے ایہدی بیوی
نوں لوو، میریاں نظر اں توں
دور کر دیو تاں جو میرا سارا
گھر انا صحت یاب ہو سکے۔

ایہہ تے جیس کے شے
دے ایہہ مالک نیں اوہتاں نوں
ایدے نال جادوں دیو۔

توں کیہ کہتا اے؟ توں کیوں
میرے نال کھوت بولیا تے مینوں
دیا پئی اوہ تیری مہن اے؟ ایہہ
میرے اُتے ظاہر ہو چکيا اے پئی
! اوہ تیری بیوی اے

چچا جی، مہن اسیں کھتے
جادواں گے؟

ایسے سارے
جادواں تے غلے نال؟ کیہ
ایہہ ملک ہنس نوں برداشت
کر پاوے گا؟

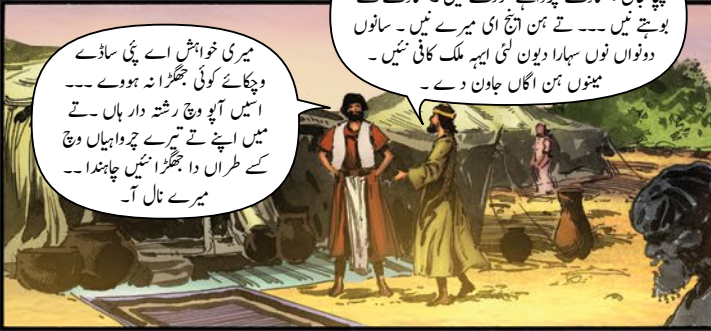
ایہہ قادرِ مطلق دی برکت
اے۔ ایہہ سب کچھ جو ساڈے
کول اے ایہہ اوہدے ہتھ دی وجہ
نال اے۔ اوہنے مینوں وعدے
وچ ہنس ملک کئی یقین دہانی کرائی
اے جیدے دل میں پرتاں گا۔

اے خداوند، توں مینوں واپس وعدے دی
دھرتی وچ لے آیا ایں۔ ہتھ میں تیری
پرستش کراں گا، تے اپنے لوکاں نوں رکھاں
گا پئی تیرے نال نوں جانن۔

ساڈا مالک ابراہم ایہدا مالک
اے تے وڈھا اے، تے اوہدا
غلہ ہمیشہ پہلوں جاوے گا۔
! بن جا چکيا اے

چچا جان، ساڈے چرواہے لڑے نیں۔ ساڈے غلے
بوہتے نیں۔۔۔ تے بن آج ای میرے نیں۔ سانوں
دونوں نوں سہارا دیون لئی ایہہ ملک کافی نیں۔
ہینوں بن اگاں جاوَن دے۔

میری خواہش اے پئی ساڈے
وچکائے کوئی جھگڑا نہ ہووے۔۔۔
ایں آپو وچ رشتہ دار ہاں۔ تے
میں اپنے تے تیرے چرواہیاں وچ
کے طراں دا جھگڑا نہیں چاہندا۔۔
میرے نال آک

اپنے سارے غلے نوں
واپس لے جا۔ اوہ ساڈے
ختم کرن توں بعد بین گے تے
چراگاہ ول جاوَن گے۔

تے تہاڈے ساڈے نالوں بہت
رنیں؟ لوط دے جانور اوہدے نالوں
ہوتا پانی چاہندے سن جدوں ایہدی
لوڑ ہندی ہے۔

ایں اکٹھے رہواں گے پر ایہہ
سارا ملک تیرے سامنے اے۔

کے دی سر زمین لئی تیرے کوئی
چنن لئی پہلوں انتخاب اے۔ جے توں
جے پائے جاوَن گا، تے میں جے پائے
جاواں گا۔ جے توں کہے پائے جاوَن گا
تے میں جے پائے جاواں گا۔

ہیتھے۔ میں دریائے بردن دے اک پائے
پانی دے کنوئیاں دا چناؤ کیتا۔ میں جاواں گا
تے اوستے اپنا گھر بناواں گا۔۔۔ جیہڑا کہ
صدم تے عموہ دے کول اے۔

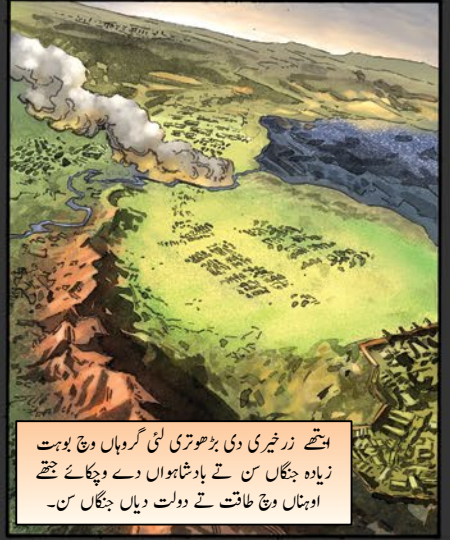
میرے بھتیجے، میں تیرے فیصلے
دی قدر کر دا ہاں۔ میں اپنے خیمیاں
نوں استحقاق دور لے جاواں گا۔۔۔
جیہڑا کہ مرے دے وڈھے بلوطاں
دے کول اے۔

ہیتھے ساڈے گروہاں دے
وچکائے امن ہووے گا۔

ایہاں جنگاں وچوں صدوم تے عمورہ دے شہراں وچ لٹ مار لئی لڑیاں گئیاں سن ،
جیدے وچ اوہ رہن والا علاقہ شامل سی جیدے وچ لوط تے اوہدا خاندان رہندے سن ۔

ہتھتے زرخیری دی بڑھوتری لئی گروہاں وچ بوہت
زیادہ جنگاں سن تے بادشاہواں دے وچکائے جتھے
اوہناں وچ طاقت تے دولت دیاں جنگاں سن۔

دیکھ اے خداوند ، ایہ لوط دے
چرواہیاں وچوں اک اے جیہڑا ساڈے
ول نوں پرت رہیا اے۔

اوہ دیکھے گا جو اوہدے
لوڑ ہووے گی۔۔۔ بینوں اُمید
اے پئی میرے بھتھتے نال سب
کچھ ٹھیک ائی ہووے گا۔

اپنے سارے لڑن والیاں نوں اکٹھا کیتا۔۔۔
جیہڑے شمار وچ تن و اٹھارہ سن۔ مہرے
اموری دے بلوط ، تے اسکاں تے عاتیر میرے
نال اکٹھے ہوون۔ اوہناں ول جائیے تے
اوہناں نوں اپنے نال ملایے۔

اسیں بن ٹراں گے تاں
جو اپنے بھتیجے تے اوہدے
خاندان نوں بچا سکے۔

اے میرے آقا ابراہم،
جیہیں توں اکھدا ایں۔

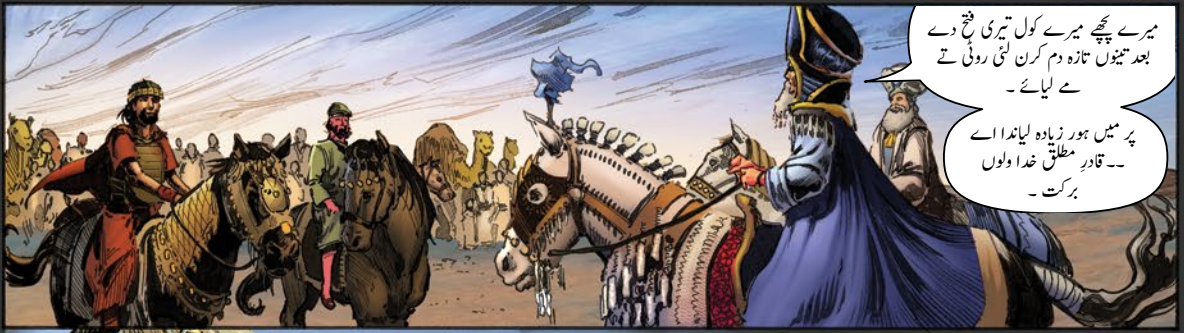

ہتھتے جنگ ہوئی۔ چار بادشاہواں
دی بیچ بادشاہواں دے خلاف۔ بوہت
سارے سدیم دی وادی ول نوں نِس گئے
تے لوط تے اوہ سب کچھ جو اوہدے
کول سی بن اسیر تے قید وچ نیں۔

لینوں کچھ چین لئی دیو تاں جو
ایہ تازہ دم ہووے۔۔۔ غیر اوہ
سانوں راہ وکھاندا اے۔

میرے بچے میرے کول تیری فتح دے
بعد میں تازہ دم کرن لئی روٹی تے
سے لیاے۔

پر میں ہور زیادہ لیاندا اے
۔۔ قادر مطلق خدا ولوں
برکت۔

تے تیرے لئی ملک صدق، جیہڑا کہ
خدا تعالیٰ ولوں سردار کاہن ایں، میں اوہدا
دسواں حصہ دیواں گا جو ہتھے میرے کول اے
۔ میں ہلس دوجی فتح لئی جیہڑی خدا نہیں مینوں
دتی میں اوہدا احترام کر دا ہاں۔

ابراہام، بندیاں نوں مینوں
دے دے تے جنگ جتن
دے اعزاز وچ سارا مال اپنے
لئی رکھ لے۔

اتج میں نہیں کراں گا۔۔۔
میں خداوند خدا مال وعدہ کیتا
ہو یا اے۔

میں تیرے ولوں کوئی
شے نہیں لوں گا، نہ دھاکہ تے نہ
جُستی دا قسم تاں جو توں ایہ نہ آکھ
سکیں پئی، "میں ابرام نوں دولت مند
بنایا اے۔"

اوہ بندے جیہڑے میرے
نال گئے۔۔۔ غایر، اسکاں
تے ممرے ایناں نوں ہلس
جنگ دے حصے دے۔

تے میرے لئی۔۔۔
میں تیرے ہتھوں کچھ
نہیں لوواں گا۔

ابرام، نہ ڈر، میں تیری
پیر ہاں، ترا بوہت چوکھا
اجر۔

قادرِ مطلق خداوند، تُوں
میںوں کیہ دے سکدا ایں جدکہ
ساری تے میں ہاں توں بغیر
ہاں؟

تُوں میںوں پھنیا اے پی
میرے ہاں نہ ہوں تے اپنے
گھر وچ خادم ای نیں جیہڑے
میرے گھر دے وارث ہوں
گے۔

باہر آ۔

نوکر تیرے وارث نہ ہوں گے۔
پُتر جیہڑا تیرے اپنے بدن وچوں
ہوئے گا اوہ تیرا وارث ہوئے گا۔

آسمان ول نوں ویکھ تے ایناں
ستاریاں نوں کن، جے بلاشبہ ایناں
نوں کن سکدا ایں تے کن۔

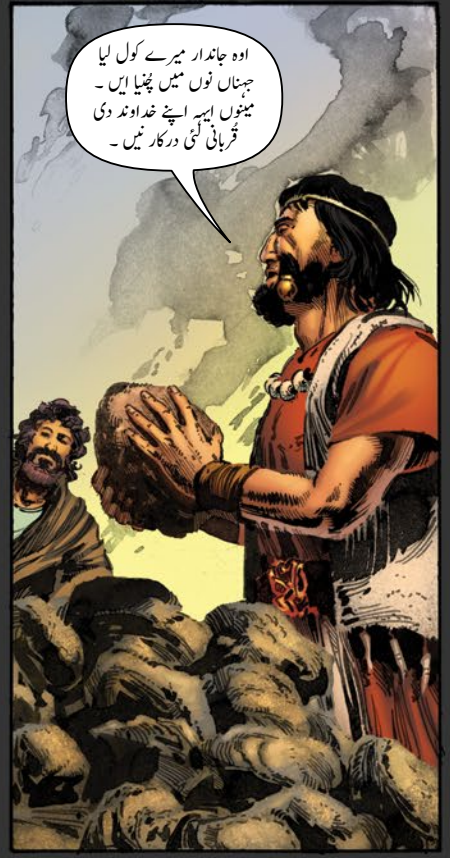
تیری اولاد ایچ دی ای
ہوئے گی۔

ابرام نیں خدا دے اکھراں دا
یقین کیتا تے ایہہ اوہدا اوہدی
راستبازی لئی اجر سی۔

اے قادرِ مطلق خدا، میں کیوں
جان سکدا ہاں پی میں بس ملک
دا وارث ہوواں گا؟

میرے لئی تن ورھیاں دی پھنیا،
اک بھری تے مینڈھا اک قمری تے
اک کبوتری لے کے آ۔

پر نہیں اوس قوم نول سزا
دیواں کا چیدی اوہ غلامی
کرن گے۔۔۔

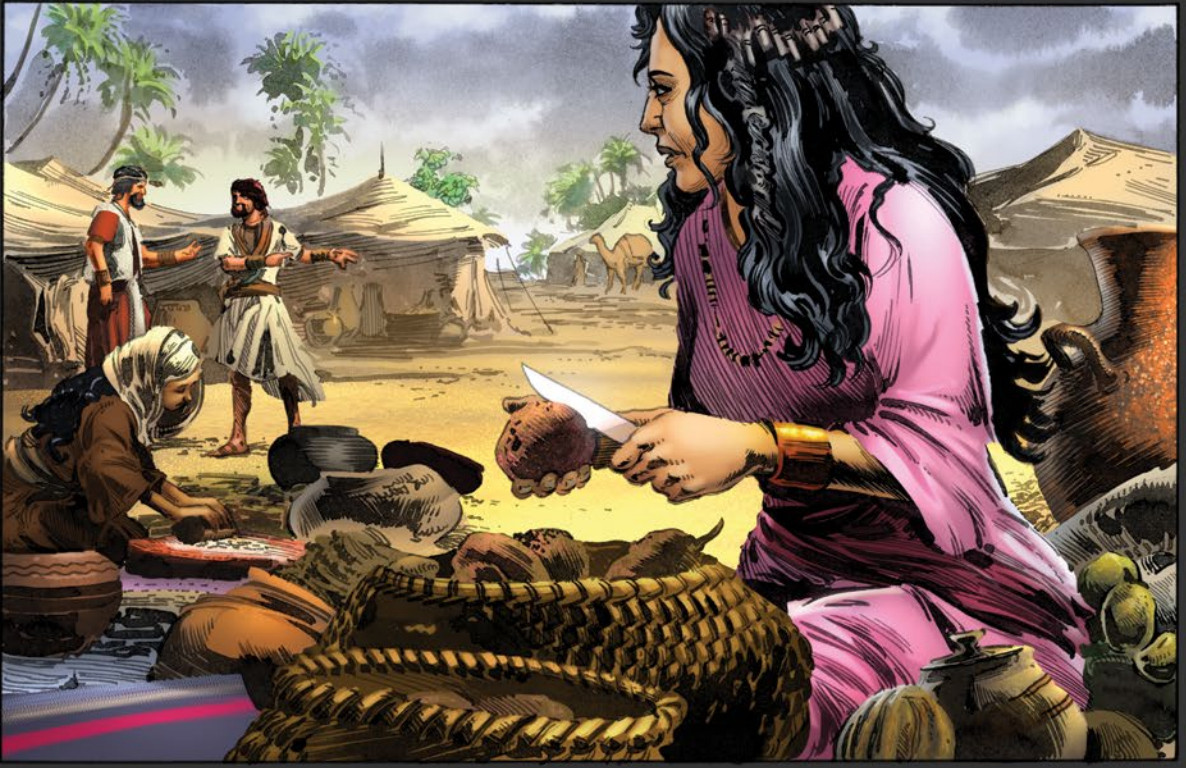
تے گمروں اوہ چوکی دولت
لے کے اوتھوں نکل آون
گے۔

بہر حال، تونں صحیح سلامت
اپنے پیو دادے نال دفن کیتا
جاویں گا۔

تے تیری نسل دی چوتھی پیری
لہس ملک وچ پرتے گی۔ کیوں
بے اموریاں دے کناہ جے تیکر
پورے نہیں ہونے۔

میں تیرے نال مہد
بٹھاں گا۔

ایہہ ملک دریائے مصر تونں لگ کے اوس
وڈے دریائیتی فرات تیکر، تے لہس
دھرتی دے سارے لوک جیہڑے ہتھے
وسدے نیں اوہ سارے میں تیری نسل
نونں دیواں گا۔

وڈھا ہوں تیکر ایہ بچہ
میرا ہو دے گا۔
توں ایہدی قابل نہیں ساں، پر
میں اپنے مالک ابرام لئی بچہ پیدا
کرن دے قابل ساں جیدی اوہ پھیلے
توں ای خواہش رکھدا سی۔

روٹی لئی میرے
واسطے مسلیا ہویا کھانا
لیا۔
میں نہیں، مینوں آرام
کرتا ایں بس لئی کہ میں
تیرے خاوند توں اک
مضبوط بال دتا اے۔

ایہ تیرا تصور اے جیسرہی غلطی لئی میں
سزا پگ رہی ہاں۔ توں میری نوکرانی ناں
ستاتے ہن اوہ حاملہ اے، تے اوہ مینوں
ناراض کر دی اے
خداوند ساڈے
وچکائے انصاف کرن
والا اے۔

اے سنت نوکرانی۔ کھانا تیار کر
جیویں میں بس صبح مینوں آٹھیا
-- یاں میں کوڑا (چابک) لیاواں
تینوں یاد کروان لئی پنی میں تیری
! مالکن ہاں
تیری وجہ مزید بچہ پیدا کرن
دی طاقت نہیں اے جیسرہی
ہن میں تیرے کولوں لے چکی
ہاں تے توں دوبارہ کدی بچہ
نوں چک نہ کیس گی۔

میں صرف اوہ ای
کہتا جو توں آٹھیا سی۔
پر اوہ تیرے ہتھوں وجہ
اے۔ اوہو کچھ کر جو
تسی سوچدی اے پنی
بہتر اے۔

میرا ایہہ عہد تیرے
تے تیرے بعد تیری نسل وچ
بھیجا رہوے گا۔

میں کعبان دے لہس ملک نوں جتھے
ہن اجپی ایس، میں ایہہ تیرے بعد
تیری نال نوں ہمیشہ لئی دے دیواں گا
، تے میں اوہناں دا خدا ہواں گا۔

میں خدائے قادر ہاں ،
ٹوں میرے حضور ٹرتے
کامل ہو۔

میں اپنے تے تیرے
وچکائے عہد بندھاں گا تے
تینوں بوہت زیادہ ودھاواں
گا۔

مزید تیرا ناں ابرام نہیں ہووے
کا بلکہ ایہہ ابراہام ہووے گا ،
کیوں جے تینوں بوہت ساریاں
قوماں دا باپ بنایا اے ۔

تے میں تینوں بوہت ودھاواں
گا ، تے قوماں تیرے وچوں فکھن
گنکیاں ، تے بادشاہ تیری اولاد
وچوں برپا ہوون گے ۔

میرا ایہہ عہد تیرے تے تیرے گروں تیری
نسل نال ہووے گا۔۔۔ ہر نرینہ بندے دا ختنہ ہووے گا
۔۔۔ بھانویں اوہ تیرے گھر وچ پیدا ہویا ہووے یاں ٹوں
اوس نوں خرید کے لیندا ہووے ۔

کیہ سو سالاں دے ہڈھے
توں بچہ پیدا ہووے گا تے کیہ
نوسے سالاں دی ہڈھی بچہ پیدا
کے گی؟

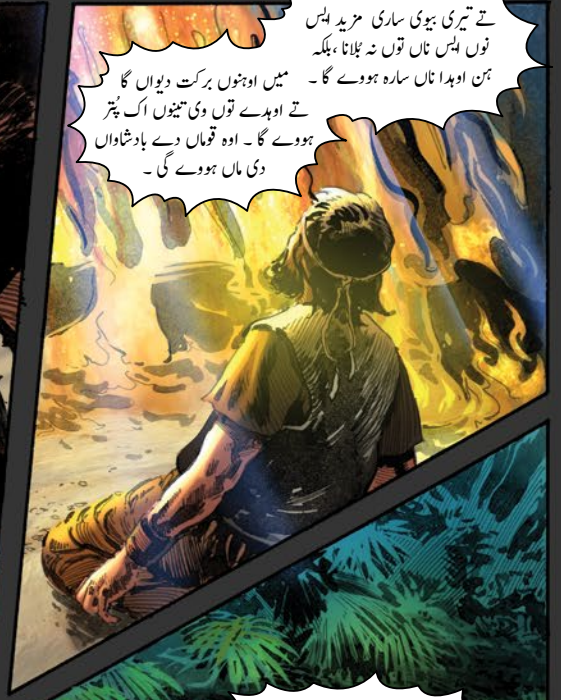

پر ہے اسمعیل ای
تیرے حضور چہوندا
رہوے۔

ہاں، بیشک تیری بیوی توں
تیرے لئی بچہ ہووے گا تے توں
اودھا ناں اسحاق رکس، تے میں
اودھے تے اودھی نسل ناں اپنا
ابدی عہد بنھال گا۔

تے اسمعیل دے حق وچ دی میں
تیری دعا سنی تے میں اودھنوں برکت
دیوال گا۔۔۔ اودھے توں بارہ سردار
پیدا ہوون گے تے میں اودھنوں اک
وڈھی قوم بناواں گا۔

تے تیری بیوی ساری مزید ہنس
نوں ہنس ناں توں نہ پلانا، بلکہ
ہن اودھا ناں سارہ ہووے گا۔
میں اودھنوں برکت دیوال گا
تے اودھے توں دی تینوں اک پتر
ہووے گا۔ اودھ توں دے پاوشاواں
دی ماں ہووے گی۔

پر میں اپنا عہد اسحاق ناں بنھال گا
، جیسرہ اسگے ورھے ایسے ویلے
سارہ توں پیدا ہووے گا۔

انج، خدا دی حکم دی
بھیل کر دے ہوئے، نا
صرف اسمعیل، تے میں، بلکہ
ہنس گھرانے دا پر مرد دا خاند
ہووے گا۔ خداوند دے حکم
دے مطابق۔

تیری بیوی سارہ
تیرے کتنے اے؟
ہاتھ، خنجر،
دبّے اے۔

میں تیرے کول اگلے سال ایسے
ویلے پرتاں گا تیری بیوی سارہ
توں پتر پیدا ہووے گا۔

سانوں بن
جاؤں دیو۔

میںوں تھوڑی دیر اپنے
نال جاؤں دیو۔ میں
دیکھدا ہاں کہ کسی سدوم
تے غور کر رہے او۔

میں نہیں
ہی۔

ہاں، توں
ہی ایس۔

کیوں تیری بیوی دل وچ
ہی تے آکھیا پئی، "کیہ میں
واقعی بچے توں رکھاں گے؟"

کیہ خداوند لئی کوئی شے
مشکل اے؟

میں اگلے سال ایسے مقررہ
ویلے واپس آواں گا تے
سارہ دے پتر پیدا ہووے گا

میں بڑھی ہو چکی ہاں
تے میرا شوہر وی بڑھا
اے، کیہ بن میں ایہ
شادمانی رکھ سکدی ہاں؟

کہیہ میں اوس نوں ابراہام
توں پوشیدہ رکھاں، جو کجھ
میں کرن جا رہیاں -
اوہ یقیناً وڈی تے طاقتور قوم
ہئے گا، تے ساریاں قوماں اوہدے
وسیلہ برکت پاؤں گئیاں -

سدوم تے عموره دا شور و دھ گیا تے اوہناں دا گناہ
نہایت سنگین ہویا، بس لئی ہن تمیں جا کے ویکھاں
گا پئی کیہ ایناں نیں اوہ اکی کیتا جیدا شور میرے
کناں وچ اپڑیا -

کہیہ سارے جگ دا
انصاف کرن والا انصاف
نہ کرے گا؟

کہیہ جے ہتھے اسی شہرچ
پچاس راستباز ہوں؟

پر اے خداوند، کہیہ توں نیک
نوں دی بد نال ہلاک کریں گا؟

جے مینوں پچاس راستباز ملن،
تے میں اوہناں دی خاطر بس
شہر نوں چھڑ دیواں گا -

میں اوس نوں چنیا اے پئی
اوہ اپنے پتریں تے گھرانے نوں جیہڑے
اوہدے پچھے رہ جاؤں گے نصحت کرے گا
پئی خداوند وچ رہ کے عدل تے انصاف
کرن تال جو خداوند نیں جو کجھ ابراہام دے
حق وچ آکھیا وں نوں
پورا کرے گا -

اسیں مزید ویلا ضائع
نہیں کر سکدے تباہی
آون والی اے۔

اچھیتی کرو!

الہیتھ چھیتی کر تے دھیوں
چھیتی کرو اسیں تقریباً اپڑ گئے
ہاں، اسیں خدا دی تباہی توں چھ
سکدے ہاں جیویں فرشتیاں نیں
ساووں دیا۔

ایتنے لاگے اک شہر
اے جتھے میں نس سکدا ہاں،
اجازت ہووے تے میں اوہتھے
نس جاواں تے میری جان چھ
جاوے گی۔

ٹھیک اے، میں تیرا لحاظ کر
دا ہاں، پر چھیتی نال نس جاکیوں ہے
میں اوں ویلے تیکر کچھ نہیں کر اں گا جد
تیکر توں اوہتھے اپڑ نہ جاویں۔

ایہناں جاناں بچاون لئی نو
تے چھتے مڑ کے نہ دیکھنا۔ نہ
کتھے تھان میدان دھج بھڑنا۔ اوس
پہاڑ ول گر جا، اچھ نہ ہووے پئی
توں ہلاک ہو جاویں۔

توں اپنے خادم اُتے کرم دی
نظر کھیتی اے، تے میری جان
بچائی، پر اسیں پہاڑ تیکر جانیں
سکدے، اچھ ایہہ تباہی ساڈے اُتے
آجاوے تے میں مر جاواں۔

ہتھوں تیکر پی ہنس شہر وچ دس راستہ بازی وی نہ پائے جاون نال
خداوند نیں ہنس نوں نیست و نابود کر دتا چوڑیں اوہنے وعدہ کیتا سی ۔

خدا نیکو ایمان شہراں نوں کلڑے کلڑے کر دتا تے اوہ
سارے جیہڑے اوتھے رہندے سن، تے سرے میدان
نوں جیدے وچ نباتات وچ شامل اے۔

ایلیہ، چھیتی کرتے
ساڈے نال آ جا۔۔۔ پچھے
"مڑ کے نہ دیکھ

پر لوط دی بیوی نیں پچھال
سدوم دل مڑ کے دیکھسا، تے
اوہ نمک داستون بن گئی۔

جدوں خدا نیں شہراں نوں نیست و نابود کر
دتا، اوہنے ابراہام نوں یاد کیتا، تے اوہدے
بکھتھے لوط نوں لمس بلاکت نوں بچا لیا۔

لوٹ مضر دے شہر وچ نہ رہیا کیوں ہے اوہ لوکاں توں ڈردا سی ۔

شاید اوہ پلس توں خوفزدہ سی پئی اوہدے آتے الزام لگایا جاوے گا پئی اوہدے
وسیلہ ایناں میدانی شہراں آتے تہاں آئی ، یاں جے ہور تہاں آوے گی ۔

اگلی شام ، اوہناں میں فیر ایج کیتا
تے چھوٹی دھی اندر گئی تے
اپنے پیو نال سٹی ۔

اوہ نہیں جانندا سی پئی کدوں اوہ آئیاں تے کدوں گئیاں
کیوں ہے اوہ سے نال بوہت نشے وچ وی ۔

اوہناں میں منڈیاں نوں جنم دتا جیہڑے مگروں موآئی تے اموری
ہن ۔۔ جیہڑے بڑی دیر تیکر اسرائیل دے دشمن رہے ۔

سدم تے عمورہ دی بدکاری بوہت زیادہ ودھ گئی سی
لوٹ دیاں دھیاں میں اک بُرا منصوبہ بنایا ۔

ایتھے آلے دوالے
بندے نہیں ہن تے
سانوں اپنے خاندانی نسل
توں قائم رکھنا اے ۔

اج رات ، اپنے باپ توں
سے پلائیے تے میں اندر
جاواں گی تے اوہدے نال
سوواں گی ۔

توں مر جاویں گا کیوں ہے جیس
عورت توں توں اپنے کھر وچ لیاندا،
کیوں ہے اوہ شوہر والی اے۔

توں ایہہ سچے ضمیر نال کیٹا اے،
ہنس لئی اوس توں واپس کر دے۔
اوہ اک جی دی بیوی اے۔

جے توں انج نہ کیٹا، میں
تینوں ہلاک کراں گا۔

ایسے دوران،
ابراہام اک ہور
شہر ول نوں گیا۔

ایہہ عورت بوہت
خوبصورت اے۔

جی ہاں، اوہ میری
بہن اے۔

دوبارہ، خدا آتے بھروسہ رکھن دی بجائے، ابراہام نیں
اوس ملک دی تہائی نوں بیچیا جتھوں او غلطیوں دی دھرتی
وچوں لنگیا سی جتھے اہل ملک بادشاہ سی۔

ابراہام تیرے لئی، میں اپنے موٹھی، جانور، تے
پتھرے مہیا کراں گا۔۔۔ میرا ملک تیرے
سامنے اے۔

تے تیرے لئی، اوہدی بیوی۔۔۔۔
میں تیرے بھرا نوں چاندی دے
ہزار سکے دے رہیا ہاں تاں جو اوہ
ہنس خطرے نوں ڈھک سکے۔

ہن میرے تے میرے گھر لئی
دعا کر۔۔۔ کیوں ہے جدوں توں
توں بتے آیا ساں میرے ہاں
کوئی اولاد نہیں ہوئی سی۔

توں ساڈے لئی سیر کر چکیا اے؟ میرے توں
تیرے لئی سیر قصور ہو یا پئی توں ایڈھا وڈھا گناہ
ساڈے آتے لیاندا؟

میں سوچنا پئی ہتھے خدا دا ڈر نہیں
سی تے توں مینوں مار دیوں گا۔

تے اوہ میری بہن اے
۔۔۔۔۔ میرے باپ دی
دھی۔

پر چیوس ایہ وعدہ کیتا ہویا بال جواب ہویا۔۔۔
اوچ ای خیمے وچ اوکل پیدا ہوئی۔

جناں تیرا دل کر دا اے کھاتے یہ۔ میرا پتر
اضحاق مزید ہنس ماں جانی اے اخصار نہیں کر
دا تے ساڈے لئی کھاؤن لئی لطف اندوز ہووون
دے قابل اے۔

اوہدا پتر، میرے لئی
اوہدے پتر بارے چ
کیہ اے؟

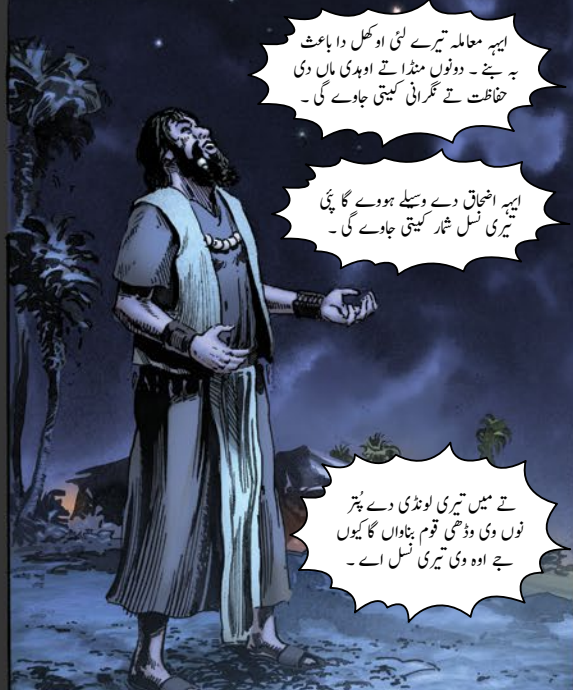

توں ہنس لونڈی تے اوہدے پتر توں
چھکارہ پاویں گا! اوہناں توں کوئی حق
نہیں، یاں پچی ایہہ ساڈے پتر دی
میراث وچ حصہ دار بنن۔

پر اوہ وی میرے
شیراں وچوں اے۔

نہیں! اوہ کدی
ساڈے پتر اخصاق
نال وارث نہ
ہووے گا۔

ایہہ معاملہ پریشانہ دا باعث بنیا ہنس لئی اوہنے خدا سامنے ہنس اوکے سوال دے جواب لئی دیکھیا۔

ایہہ معاملہ تیرے لئی اوکل دا باعث
ہے۔ دونوں منڑا تے اوہدی ماں دی
حفاظت تے نگرانی کیتی جاوے گی۔

ایہہ اخصاق دے وسیلے ہووے گا پچی
میری لسل شمار کیتی جاوے گی۔

تے میں تیری لونڈی دے پتر
توں دی دوجی قوم بناواں گا کیوں
ہے اوہ وی تیری نسل اے۔

توں کس قسم دا لڑکا ایں؟ توں نہ تے دوڑ
سکدا ایں تے نہ بچے شکار کر سکدا ایں
۔ توں اسچے خیمیاں دے آلے دوالے لپٹی
! ماں نال نگیاں رہ سکدا ایں

اگلی سویرے ابراہام نہیں باہرہ تے اسمعیل
نوں کھانا پانی دے کے رخصت کیتا۔

پر بیابان وچ ایہہ سفر بوہت زیادہ سی تے
اوہناں کولوں پانی مک گیا سی۔

ابراہام دے خدا نیں، اوہناں
دونواں اتے رحم کیتا۔ میں ہنس
پال نوں مردے ہوئے برداشت
نہیں کر سکدا۔

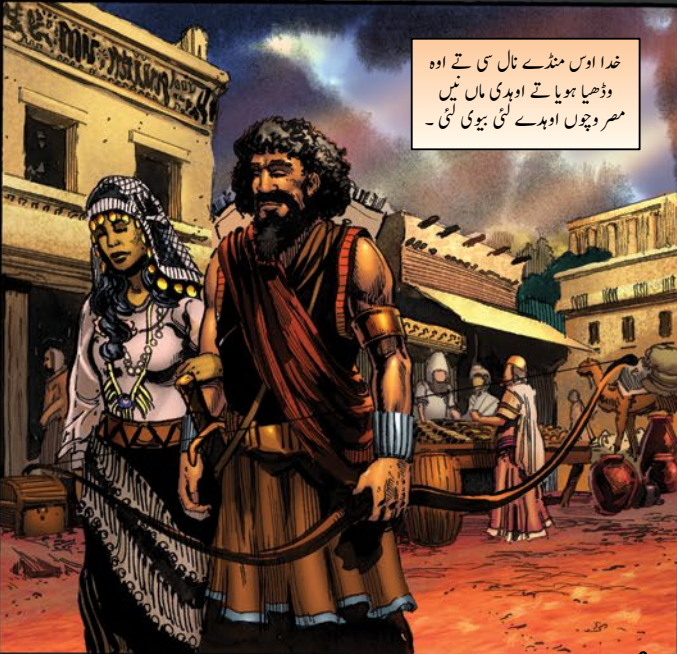
ڈرو ناں، خدا نیں اوس تھاں
توں کتھے ایہہ بیباکی اوہدے
رونے نوں سن لیا۔

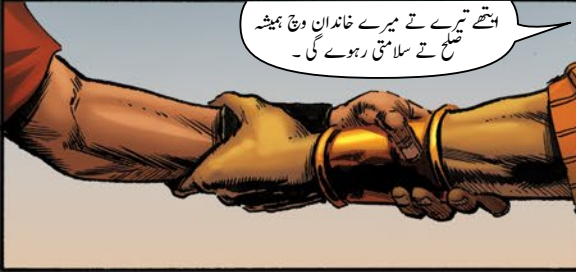
ہنس نوں اپنے ہتھ نال ٹپک
کیوں ہے میں ہنس نوں اک
وڈھی قوم بناواں گا۔

فیر خداوند نیں اک کنوئیں لئی اوہناں دیاں اکھاں نوں
کھولیا جتھے اوہ اپنی مٹک نوں پانی نال بھر سکدے سن۔

خدا اوس منڈے نال سی تے اوہ
وڈھیا ہویا تے اوہدی ماں نیں
مصر وپوں اوہدے لئی بیوی لئی۔

بس توں بعد ، خدا نین ابرہام دی تابعداری لئی تیار رہن لئی آزمایا۔

! ابرہام

میں حاضر ہاں
اسے خداوند۔

اپنے اکلوتے پتر اخلاق نوں لے ،
جیدے نال توں یوہت پیار کر دا ایں
تے موریام دے ملک وچ جا۔

تے اوہتھے اک پہاڑ اُتے جیہڑا میں
تینوں دساں گا اوہتھے لنوں میرے لئی
سوختی قربانی دے طور تے چڑھا۔

صبح سویرے اُٹھ کے ابرہام نین اپنے کھوٹے اُتے چار جامہ کساتے اپنے
نال اپنے دو نوکراں تے اپنے پتر اخلاق نوں لیا۔

جدوں ابرہام سوختی قربانی لئی
لکڑیاں جمع کیتیاں ، اوہ انھہ کے
اوس تھاں ول گیا جیدے بارے
خداوند نین اوس نوں دسیا سی۔

ابراہام نہیں اپنے
پُتر نوں بھیا۔۔

ابراہام نہیں قربانگاہ اُتے
لکڑیاں چنیں۔۔۔

ابراہام نہیں قربانگاہ
بنائی۔۔۔

۔۔۔ فیر اوس نوں قربان
گاہ اُتے لٹایا۔۔۔

--- فیر ابرہام نہیں اپنی چھری لٹی تاں جو اپنے
پہنوں ذبح کرے۔۔۔ وعدہ کیتا ہویا پھر۔

اٰبراهيم

ابتھے ميں ہاں ۔

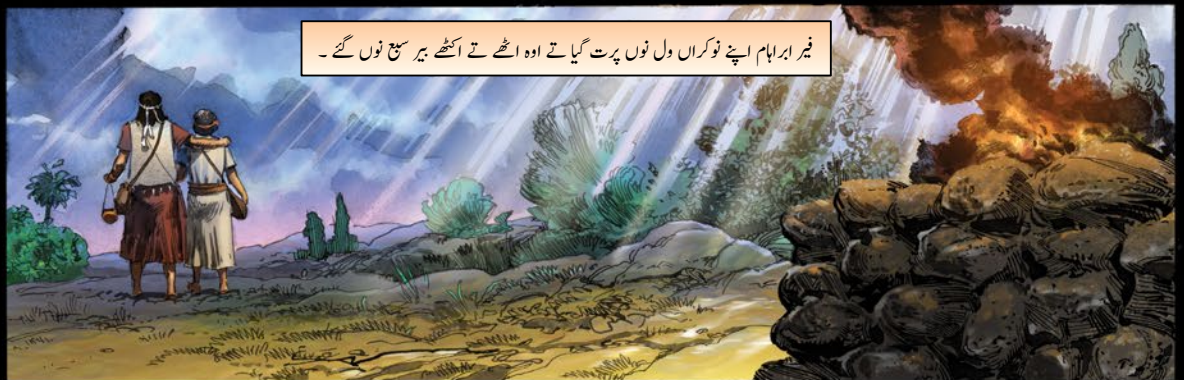
منزلے اُتے اپنا ہتھ نہ چلا۔۔۔ کیوں ہے
ميں جانندا ہاں پئي تون خدا تون درد
ايس۔۔۔۔۔ کیوں ہے تون اسے اگوتے پتر
تون وي ميرے تون دروغ نہ کيتا۔

بس تھان داناں ہووے گا پئي
"خدا مہيا کرے گا۔"

فیر ابراهيم نیں نگاہ کیتی تے پچھے اک مینڈھا
ویکھیا جہنوں خدا نیں مہیا کیتا سی ۔

"THE BIBLE EXPLAINED
IN EVERY LANGUAGE."

SUPERBIBLE.TV